

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.

ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΙΠΤΥΡΟΣ ΜΕ ΤΟΝ
ΟΡΘΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ
(2 Μαΐου 2024).

Ἐορτάζομεν τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν
μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδή τὴν
παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν
Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν,
καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν. Μνήμη τῆς
ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της
ημέρας:

<https://www.synaxarion.gr/gr/m/5/d/2/sxsaintlist.aspx>

και

<https://www.pemptousia.gr/2023/04/ermineftikos-scholiasmos-tis-imnologias-tou-orthrou-tis-megalis-pemptis/>

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε Ἐλέησον (12).

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου,
εὐλόγησον, Πάτερ.**

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος.

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

**Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα
ἐπικαλεσώμεθά σε.**

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

**Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου
εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.**

**Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν
χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .**

**Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.**

**Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.**

**Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ
σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.**

**Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ
τοῦ προσώπου σου.**

**Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν
τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.**

**Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς
σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς
μισοῦντάς σε.**

**Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός,
εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.**

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει
αὐτούς, καὶ καταφάγεται **αὐτούς πῦρ**.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν **ἀπὸ υἱῶν**
ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο
βουλάς, αἷς οὐ μὴ **δύνωνται στήναι**.

Ὅτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου·
ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν **τὰς δυναστείας**
σου.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, **ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον

ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, **μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
(ἐκ β').**

Ψαλμὸς γ' (3)

- **Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ;**
- Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ
ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
 - Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
 - Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
 - Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός
μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
 - Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

- **Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.**

Ψαλμός λζ' (37)

- **Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με,**
- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
 - οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις
μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,
 - ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ,
 - προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ
μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου
 - ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην
ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
 - ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου
 - ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως
σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς
καρδίας μου.
 - Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ
ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ
σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη,
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ
με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν

ὄφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ'
ἐμοῦ,

- οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,
- καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς
 - ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου,
 - ὅτι εἶπον' μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν
 - ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
 - οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως
 - οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

- Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

- **Μ**ὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- **Π**ρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου **Κύριε** τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

- **Ὁ** Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω
- ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ
- οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου
 - ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε
 - οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου
 - ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
 - εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
 - ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι

- έκολληθή η ψυχή μου όπίσω σου
έμοϋ άντελάβετο ή δεξιά σου
- αύτοί δέ είς μάτην έζήτησαν τήν
ψυχήν μου είσελεύσονται είς τὰ
κατώτατα τής γής παραδοθήσονται είς
χειρας ρομφαίας μερίδες άλωπέκων
έσονται
- ό δέ βασιλεύς εύφρανθήσεται επί
τῷ Θεῷ έπαινεθήσεται πᾶς ό όμνύων έν
αύτῷ ότι ένεφράγη στόμα λαλούντων
άδικα

Καί πάλιν

- Έν τοῖς όρθοις έμελέτων είς σε ότι
έγενήθης βοηθός μου και έν τῇ σκέπη
τῶν πτερύγων σου άγαλλιάσομαι,
- Έκολληθή η ψυχή μου όπίσω σου
έμοϋ άντελάβετο ή δεξιά σου.

Δόξα Πατρί... Καί νϋν...

**Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα,
Δόξα σοι ό Θεός(Τρις).**

Κύριε, έλέησον. Κύριε, έλέησον.

Κύριε, έλέησον.

Δόξα Πατρί... Καί νϋν...

Ψαλμός πζ' (87)

- **Κύριε ό Θεός τής σωτηρίας μου
ήμέρας έκέκραξα και έν νυκτι έναντίον
σου**
- είσελθέτω ένώπιόν σου ή προσευχή
μου κλῖνον τὸ οϋς σου είς τήν δέησίν μου

- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν
 - προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος
 - ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν,
 - ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,
 - ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ
- ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς
- παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας
 - ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
- μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
 - μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

- κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε
- ἵνα τί Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - πτωχὸς εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην
 - ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με
- ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα
 - ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

- **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
- **Εἰσελθέτω** ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου **κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.**

Ψαλμὸς ρβ' (102)

- **Εὐλόγει** ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ

- τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου
- τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
- τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου
- ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
- ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ,
- οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
- οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,
- οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
- ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν
 - καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς ὠκτείρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν,

- ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει
 - ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ
 - τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
 - καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
 - Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
- Καὶ πάλιν**
- **Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

- **Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,**
- καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου
 - ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
- ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου
- μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἐλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
 - γνῶρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον
- δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

- Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
Κύριε ζήσεις με
 - ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
- **Καὶ πάλιν**
 - **Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)**
- **Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς

τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ

καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Στίχ, α΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β΄. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ΄. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ΄. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τὸ παρὸν Τροπάριον, μετὰ μέλους καὶ αὐτό. Ἦχος πλ. δ΄ Τροπάριον Ἦχος πλ.

δ

ἽΟτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

Ότε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. **Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.**

Καὶ νῦν ...

Ότε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. **Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.**

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου**

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κβ' 1 – 39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἢ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. ³ Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, ⁴ καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν παραδῶ αὐτοῖς. ⁵ καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· ⁶ καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. ⁷ Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ἧ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, ⁸ καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. ⁹ οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ¹⁰ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, ¹¹ καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ

διδάσκαλος, ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου
 τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
 φάγω; ¹² κάκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον
 μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ
 ἐτοιμάσατε. ¹³ ἀπελθόντες δὲ εὔρον
 καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοιμάσαν τὸ
 πάσχα. ¹⁴ Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
 ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν
 αὐτῷ. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία
 ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ'
 ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν. ¹⁶ λέγω γὰρ
 ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως
 ὅτου πληρωθῆ ἓν τῆ βασιλείᾳ τοῦ
 Θεοῦ. ¹⁷ καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον
 εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ
 διαμερίσατε ἑαυτοῖς· ¹⁸ λέγω γὰρ ὑμῖν
 ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς
 ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
 ἔλθῃ. ¹⁹ καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας
 ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτό
 ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
 διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
 ἀνάμνησιν. ²⁰ ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον
 μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ
 ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί
 μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. ²¹ πλὴν
 ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ'
 ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ²² καὶ ὁ μὲν υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ
 ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ
 ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. ²³ καὶ αὐτοὶ

ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς
 ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων
 πράσσειν. ²⁴ Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν
 αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
 μείζων. ²⁵ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς
 τῶν ἔθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ
 ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται
 καλοῦνται. ²⁶ ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ
 μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος,
 καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. ²⁷ τίς
 γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν;
 οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ
 ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ²⁸ ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ
 διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
 πειρασμοῖς μου. ²⁹ κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν
 καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου
 βασιλείαν, ³⁰ ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ
 τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ
 καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς
 δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. ³¹ Εἶπε δὲ ὁ
 Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς
 ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν
 σῖτον. ³² ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ
 ἐκλίπη ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε
 ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς
 σου. ³³ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ
 ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς
 θάνατον πορεύεσθαι. ³⁴ ὁ δὲ εἶπε· Λέγω
 σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον
 ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρίς ἀπαρνήσῃ μὴ
 εἰδέναί με. ³⁵ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε

ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ
 πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τις
 ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον·
 Οὐθενός. ³⁶ εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ
 ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ
 πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον
 αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. ³⁷ λέγω
 γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον
 δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ
 ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ
 τέλος ἔχει. ³⁸ οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ
 μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
 Ἰκανόν ἐστι. ³⁹ Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
 κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
**ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ.**

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι
 διαπαντός.

- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανῶν.

Ὁ Κανὼν, Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ, Ὡδὴ α', Τριωδίου ἤχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ἡ πανταίτια, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ
 ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν
 οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου
 Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν
 περιθέμενος, ἐνδόξως, δεδόξασται,
 Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν
 ψυχοτρόφον ἐτοιμάζει τράπεζαν,
 ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία τοῦ Θεοῦ,
 κερνᾷ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν
 εὐσεβῶς καὶ βοήσωμεν· Ἐνδόξως
 δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί,
 συγκαλουμένης ὑψηλῶ κηρύγματι, τῆς
 ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ·
 βοᾷ γάρ· Γεύσασθε καὶ γνόντες, ὅτι
 χρηστὸς ἐγὼ κράξατε· Ἐνδόξως
 δεδόξασται, **Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Καταβασία

**«Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός,
 κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ
 αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ
 πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς
 ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται,
 Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».**

Ὡδὴ γ', Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.
**«Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ
 κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ**

ἤνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες
θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης.
Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει
στερεωθήσεσθε».

Ῥύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ
οἰκεῖον Ἀγαθέ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς
ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας·
αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερούργεις· Πίετε
βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει
στερεωθήσεσθε.

Ἄφρων ἀνὴρ, ὃς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς
οἰκείοις Μαθηταῖς προέφη, ὁ
ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνώσηται ταῦτα, καὶ
οὗτος ἀσύνητος ὢν, οὐ μὴ συνήσει· ὅμως
ἐν ἐμοὶ μείνατε, **καὶ πίστει**
στερεωθήσεσθε.

Καταβασία

«Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ
κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ
ἤνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες
θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης.
Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει
στερεωθήσεσθε».

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν Τάφον σου
 Σωτήρ.**

Ὁ λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας
 ποιήσας, ταπεινῶσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων
 ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος, Μαθητῶν
 πόδας ἔνιψε, ταπεινούμενος, ὑπερβολῆ
 εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ
 βαράθρων κακίας, ὁ μόνος
 φιλόανθρωπος.

**Δόξα Πατρὶ ... Ἔτερον Ἦχος γ' Θείας
 πίστεως.**

**Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν,
 πόδας ἔνιψας, τῶν Μαθητῶν σου, καὶ**

πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας,
 ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι,
 αὖθις τῷ θεῷ ὑπέικει προστάγματι,
 ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος,
 δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Και νῦν Ἔτερον Ἦχος δ' Ἐπεφάνης
 σήμερον.**

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου,
 μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου
 σφαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ
 τὰ σεπτὰ σου, τιμῶντες Παθήματα.

Ὦδὴ δ', Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ
 μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ
 προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν,
 ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν
 μονογενῆ· Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς
 τὸν Κόσμον ἀπέστειλας».

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ
 πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστέ μολῶν τοῖς
 φίλοις σου, εἶπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα
 μετασχεῖν, τούτου ἐπεθύμησα, τὸν
 Μονογενῆ ἐπεὶ με ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς
 τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς
 Μαθηταῖς ἐβόας Ἀθάνατε· Γεννήματος
 ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ'
 ὑμῶν βιοτεύων, τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με

ίλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον
ἀπέστειλε.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγὼ φημι ἐν τῇ
Βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι·
ὥστε γὰρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι
εἶπας· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ με ἰλασμόν,
ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία.

«Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ
μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ
προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν,
ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον· τὸν
μονογενῆ, **Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς
τὸν Κόσμον ἀπέστειλας**».

ᾠδὴ ε', Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης,
συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ
δεσπόμενοι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ,
ἀναθέμενοι, ὠραίους πόδας
ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν
εἰρήνην».

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν
αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ
θαλάσσης ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία,
ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει· πόδας ἀποπλύνει
δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ
 Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν
 πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ
 κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας,
 οὗ ἔν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι
 οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπότη τῶν ὄλων,
 ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὠραίους
 πόδας ἐξαπενίζοντο, **εὐαγγελιζόμενοι
 πᾶσιν εἰρήνην**».

ᾠδὴ ς', Τριωδίου ἤχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«**Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων,**
 ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι
 φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βοῶ σοι·
 Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε».

Κύριον φωνεῖτε, ὦ Μαθηταί, καὶ
 Διδάσκαλόν με· καὶ γὰρ πέφυκα Σωτῆρ
 ἐβόας· διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον
 ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Ῥύπον τις μὴ ἔχων ἀπορριφθῆναι, οὐ
 δεῖται πόδας· καθαροὶ ὦ Μαθηταὶ ὑμεῖς
 δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ῥοπή γὰρ ἀτάκτως,
 ἐξ ὑμῶν ἐνός μαίνεται.

Καταβασία

«**Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων,**
 ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι

φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βοῶ σοι
Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβῶν, εἰς χεῖρας ὁ
προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ
λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς
οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ

ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος
καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῆ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ,
προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς
ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα,
συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα
ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν
Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ
ποιήσωμεν ὡσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις
ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας
ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως
ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς ὡς
προέφησεν, **ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ
δοῦλος καὶ δόλιος.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη
τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν
Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου,
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;
Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου
τύμβου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐσπέρου καὶ

Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων
αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη, οἱ τὰ πάντα
καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες,
ἀλληλοδιαδόχως ἕκ τε τῶν θείων
Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων,
παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα
ἐορτάζουν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν
μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδή τὴν
παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν
Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν,
καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχοι εἰς τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα.

Νίπτει Μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδέμ δειλῆς πάλαι.

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου
φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα. Σῶμα Δεσπότη.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν.

Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι
αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος
δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,

Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου
λύτρον.

**Τῆ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν**

**Κανὼν α', Ὠδὴ ζ', Τριωδίου Ἦχος β' Ὁ
Εἰρμός.**

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς
ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν».

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ
προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν
παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν,
ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἰμῶν ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐβόα· Εἶς
παραδώσει με, εὐφροσύνης λαθόντες,
ἀγωνία καὶ λύπη συνείχοντο. Τίς οὗτος;
φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ
βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν,
πύλας βίου περάσαι μηδέποτε· τοῦτον ὃς

ἦν ἐδήλου δέ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Καταβασία.

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς
ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν».

Κανὼν α', Ὠδὴ η', Τριωδίου Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Νόμων πατρῶων οἱ μακαριστοί, ἐν
Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες,
βασιλεύοντος, κατέπτυσαν, προσταγῆς
ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ
έχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος
ἐπάξιον ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών
τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ
Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ Ποιμένι ὡς
ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ
έχωρίσθησαν Χριστῷ, θείῳ λόγῳ
τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμου φιλίας, ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης
γνώμη ἐπιλαθόμενος, οὐς ἐνίψατο

ηύτρεπίσε πρὸς προδοσίαν πόδας, καὶ
 σοῦ ἐσθίων ἄρτον, Σῶμα θεῖον, ἐπῆρε
 πτερνισμόν ἐπὶ σέ, Χριστέ, καὶ βοᾶν οὐ
 συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν.**

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἀμαρτίας
 σῶμα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ
 χέομενον, ὑπὲρ Κόσμου τὸ θεῖον, ἀλλ'
 οὐκ ἠδεῖτο πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς οὐ
 κακία προσώχθισε καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε·
 Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Καταβασία.

«Νόμων πατρῶων οἱ μακαριστοί, ἐν
 Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες,
 βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς
 ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ
 ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος
 ἐπάξιον ἀνέμελλον τὸν ὕμνον. Τὸν
 Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
 Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
 μεγαλύνωμεν.**

**Κανών α', Ὡδὴ θ', Τριωδίου Ἦχος β' Ὁ
Εἰρμός.**

«Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου
τραπέζης, ἐν ὑπερώω τόπῳ, ταῖς
ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε
ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ
του Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν».

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄπιτε τοῖς Μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ
Πάσχα ἐν ὑπερώω τόπῳ, ᾧ νοῦς
ἐνίδρυται, οἷς μυσταγωγῶ, σκευάσατε,
ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, τὸ στερρόν δὲ τῆς
χάριτος μεγαλύνετε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δημιουργὸν ὁ Πατήρ, πρὸ τῶν αἰώνων
σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα
ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα·
Λόγος γὰρ ἄκτιστος ὢν φύσει, τὰς φωνὰς
οἰκειοῦμαι, οὗ νῦν προσείληφα.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμήν.**

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὐσία οὐ
φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς
ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσά μοι.
Χριστὸν ἕνα· διό με γνῶτε, τὰ ἐξ ὧν, ἐν
οἷς, ἄπερ πέφυκα σώζοντα.

Καταβασία.

«Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου
τραπέζης, ἐν ὑπερώω τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς
φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν,

ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ του Λόγου
μαθόντες, ὄν μεγαλύνομεν».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον ἤχος γ'.

**Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν**

στολήν τῆς ψυχῆς, **Φωτοδότα, καὶ
σῶσόν με.**

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολήν τῆς ψυχῆς, **Φωτοδότα, καὶ
σῶσόν με.**

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολήν τῆς ψυχῆς..... **Φωτοδότα, καὶ
σῶσόν με.**

ΑΙΝΟΙ Ἦχος α'.

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. **Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

**Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ. **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

**Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.**

**Εἰς τοὺς Α Ἰ ν ο υ ς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα
Ἦχος β'.**

**Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν
Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ
Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ**

παραδῶση, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν
ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν
εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς
πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε,
μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος β'.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν
τῷ δειπνῶ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ
σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ
λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου
λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ
ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας
ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην
κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι
τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων
ρίφεις, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια,
σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε,
δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Ἦχος β'.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ
φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον,
τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον
πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον
ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἄμνός ὁ

τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἦχος β'.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Ὁ προεστῶς:

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην εσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κ**ύριε ἐλέησον.
 - **Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ χάριτι.
 - **Κ**ύριε ἐλέησον.
- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Π**αράσχου Κύριε.
 - **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Π**αράσχου Κύριε.
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Π**αράσχου Κύριε.
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Π**αράσχου Κύριε.
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Π**αράσχου Κύριε.
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλήν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς** Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι Θεός Ελέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι

ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν

**Ἀπόστιχα Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'
Ἰδιόμελον.**

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν
συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ
ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς
θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν
τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ
περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω,
ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον
Καϊάφας, ἄκων προφητεύει. Συμφέρει
λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι·
ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ
παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν
ἐπ' ἐμέ πτερνισμόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας
κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας
ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν
πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον
πιπράσκει, τὸ τῆς ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ
οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται
τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει
τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι,
καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὡ
φιλαργυρίας προδότου! εὖωνον ποιεῖται
τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν
ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν
πραγματεῖαν ποιεῖται, οὐκ
ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς
δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ
τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν
ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητῆς· ἡ
γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ
ιδίου Δεσπότη, μαίνεσθαι ἐποίησεν
αὐτόν· ἥς τὴν πεῖραν φύγωμεν,
κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.
Στίχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ
τὸ αὐτό.

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει,
παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ
φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν·
εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περι
πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ
ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον,
προδιδούς εἰς μαιφονίαν; Φρῖξον ἦλιε,

στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον·
 Ἄνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ'
 ἐμοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μηδεὶς ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ
 δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ
 Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ·
 ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ
 τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὦν
 μαθητής, πράγματι δὲ παρῶν φονευτής,
 τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς
 δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν
 ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα
 ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ... Ἦχος πλ. α'.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει,
 παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ
 φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν·
 εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περι
 πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ
 ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον,
 προδιδούς εἰς μαιφονίαν; Φρῖξον ἦλιε,
 στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον·
 Ἄνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. α'.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς,
 ἐδίδασκες λέγων. ὦ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς
 ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω,
 ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Κόσμου· μὴ οὔν

σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἤλθον
 διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ
 δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ
 Κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐμὲ
 μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω
 ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος·
 μείνατε ἐν ἐμοί, **ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ
 γὰρ εἶμι τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
 καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε,
 τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,**

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Τροπάριον Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι
 τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ
 δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας
 ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν
 δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε
 χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη
 χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν
 τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ
 περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος γ'.

**Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων,
 καὶ
 μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς
 τὴν ζωὴν
 ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Δόξα...

Ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν
Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ
μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν
ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος α' Ψαλμός 82.

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.
Στίχος: Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;

**Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κέφ. ΙΑ', 18-23 ΙΒ' 15, 9-11 14-15).**

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι.

Τότε

εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς
ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι,

οὐκ

ἔγνω, ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν
πονηρόν,

λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον
εἰς τὸν

ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ
γῆς

ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ
μνησθῆ ἔτι.

Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια,
δοκιμάζων

νεφρούς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ
 σοῦ
 ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σέ
 ἀπεκάλυψα τὸ
 δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
 Κύριος ἐπὶ
 τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν
 ψυχὴν
 μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσης
 ἐπὶ τῷ
 ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν
 ταῖς
 χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ’
 αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρα
 ἀποθаноῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
 θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ,
 καὶ
 ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι
 ἐπάξω
 κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ,
 ἐν
 ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ
 Κύριε,
 ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα
 λαλήσω πρὸς σέ. Τὶ ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν
 εὐοδοῦται;
 εὐθήνησαν πάντες οἱ ἄθετοῦντες
 ἄθετήματα;
 ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν,
 ἔτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν,
 ἐγγὺς

εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω
 ἀπὸ τῶν
 νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις
 με,
 οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν
 μου
 ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὡσπερ
 πρόβατα
 εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν
 σφαγῆς
 αὐτῶν, ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς
 ὁ
 χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ
 κακίας
 τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν
 κτήνη
 καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς
 ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ
 ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία
 τοῦ
 ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.
 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν
 ἀμπελώνά μου,
 ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν
 μερίδα
 τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον,
 ἐτέθη
 εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει
 Κύριος
 περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν,
 τῶν

ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς
 ἐμέρισα τῷ
 λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ
 αὐτούς
 ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν
 ἐκβαλῶ ἐκ
 μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν
 με
 αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς,
 καὶ
 κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν
 κληρονομίαν
 αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

**Εὕξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ
 ἡμῶν.**

Στίχος: Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαία ὁ Θεός,
 ἐν τῷ Ἰσραήλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

**Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον. (ᾠπαξ)

**Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. (ᾠπαξ)

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 Σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν

ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων
τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει)
ταύτῃ,

τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν
καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων,
καὶ

ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ
ναῶ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ
ὑπὲρ
τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς: Σοφία.

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον

**Ὁ ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεῶσαι Κύριος
ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει Πόλει καὶ Ενορίᾳ ταύτῃ**

εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβὶμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφίμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν
ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν
ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νῆψαι τοὺς
πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ
καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων

Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ
ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἴαννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.